

[Finansministeren.]

sultat, der selvfølgelig måtte blive et kompromis, således som synspunkterne nu engang er i partierne.

Jeg kan måske sige det på den måde, at man undertiden har en fornemmelse af, at brugsforeningsskatten er for de konservative, hvad grundskylden er for retsforbundet, og det synes jeg forresten ikke klæder det ærede medlem eller hans parti. Det forslag, der nu foreligger, har tilvejebragt lighed i så vid udstrækning, som det faktisk kan gøres, og det ærede medlem handler agitatorisk og ikke sagligt, hvis han nu afviser det resultat, som han selv har foranlediget, men af agitatoriske grunde ikke har turdet være med til. Det ærede medlem mindede mig på et vist tidspunkt om, at vi ikke burde lade vor skattepolitik bestemmes af kommunisterne. Jeg må måske sige til det ærede medlem: bliv nu ikke så forskrækket for det ærede medlem hr. Anker Lau eller ligesindede, at det ærede medlem ikke tør tage et standpunkt, for så stor betydning har det ærede medlem hr. Anker Lau såmænd ikke, at han behøver at kyse det ærede medlem hr. Aksel Møller ned i et musehul.

Iøvrigt mindede det ærede medlem mig om, at dette forslag efter beslutningen af 19. marts 1948 skulle have virkning allerede for skatteåret 1948—49. Jeg må deroverfor sige, at den beslutning, der i sin tid blev truffet her i rigsdagen, forudsatte enighed, og denne enighed er ikke opnået. Lad det nu være, hvad det er, for man kan jo altid diskutere, hvilken grad af enighed der efter ordlyden skal være tilstede. Afgørende er imidlertid for mig, at vi er kommet så langt hen på skatteåret, at der ikke synes at være nogen rimelighed i at lave nogen efterbeskatning for det forløbne år. Jeg vil mene, at den tillægsskat, der er foreslået for skatteåret 1949—50, må kunne tilfredsstillende. Iøvrigt synes jeg, at dette anliggende passende kan diskuteres i det kommende udvalg, ligesom jeg også må gøre opmærksom på, at det ærede medlem hr. Aksel Møller ikke med et eneste ord bragte dette spørgsmål i erindring, da han deltog i det afsluttende møde i brugsforeningsudvalget; han havde så travlt med at komme ud af laden, at han glemte at minde om det for ham så centrale anliggende, der her er tale om.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller kom i sit indlæg påny ind på spørgsmålet om den eengangsskattemæssige behandling af Jydsk Andels-Foderstofforretning. I den tid, der er forløbet, siden han sidst her i tinget

fremdrog dette forhold, har han i forståelse med mig søgt klaring herpå ved orientering i skattedepartementet, ikke hos den skatte-lignende myndighed, der jo for andels-foderstofforretningens vedkommende på grund af hovedkontorets beliggenhed i København er direktoratet for Københavns skattevæsen. Det er rigtigt som anført, at JAF, der blev indkomstbeskattet fra og med skatteåret 1940—41, efter forhandling med direktoratet for Københavns skattevæsen fik værdiansat det, som det ærede medlem kalder maskinkapital, d. v. s. beholdningen af maskiner, inventar o. s. v., til 4 866 800 kr. pr. 1. juni 1939 af hensyn til beregningen af de afskrivninger, der kunne fradrages i den skattepligtige indkomst. Den del af det ærede medlems kritik, som han efter sin orientering i skattedepartementet fastholder, mener jeg at kunne sammenfatte i dette, at det efter hans opfattelse er med urette, at JAFs basisformue, for så vidt maskinkapitalen angår, er afledt af denne værdiansættelse. Det ærede medlem spørger, med hvilken hjemmel eller med hjemmel fra hvem dette er sket.

Hertil skal jeg for det første bemærke, at ganske vist danner det fornævnte beløb af 4 866 800 kr. udgangspunktet for bestemmelsen af selskabets maskinkapital på basistidspunktet den 1. juni 1939, men da skattedirektoratets disposition er truffet mange år før eengangsskatteovens tilblivelse, er det jo så indlysende klart, at det ikke herved har været tilsigtet at skaffe selskabet nogen eengangsskattemæssig begunstiggelse, at der for mig til en fuldstændig klaring af spørgsmålet vedrørende selskabets påligning af formuestigningsafgift alene er tilbage be-svarelsen af følgende spørgsmål:

Kunne eller rettere burde påligningen af formuestigningsafgift være sket anderledes, end tilfældet er, såfremt det antages, at fastsættelsen af selskabets maskinkapital pr. 1. juni 1939 involverede en uhjemlet begunstiggelse af JAF?

Ifølge eengangsskatteovens § 19, stk. 2., skal selskabers basisformue opgøres efter de i statsskatteovens §§ 12—14 indeholdte regler, og jeg anser det for hævet over enhver tvivl, at den myndighed, der påligner formuestigningsafgiften, ikke nu, efter at samme myndighed i årevis i anden henseende har regnet med en af den selv oprindelig godkendt værdiansættelse af maskinkapitalen, med nogen overfor domstolene holdbar begrundelse kan kræve denne værdiansættelse reduceret ved basisformuens opgørelse til brug ved formuestigningsafgiftens beregning.